

РЕШЕНИЕ

№ 2679

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1569** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е във връзка с решение № 1270/05.02.2024 г. по адм. дело № 10112/2023 г. по описа на ВАС, пето отделение, с което се отменя решение № 4317/29.06.2023 г. по адм. дело № 3901/2022 г. по описа на АССГ и делото се връща за ново разглеждане от друг състав на съда.

Жалбата е подадена от Столична община, представлявана от нейния кмет против предписание № 2021-210/12.05.2021 г., издадено от гл. инспектор при Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) [населено място], с което на управителя на общински приют „Горни Б.“, стопанисван от ОП „Екоравновесие“ за отстраняване на констатираните несъответствия било указано да предприеме коригиращи действия в изпълнение на изискванията на Наредба № 41/10.12.2008 г. за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансиони и приюти за животни (Наредба №41/2008 г.).

В жалбата се навеждат твърдения, че оспореното предписание представлява нищожен административен акт, поради обстоятелството, че не съдържа подпис на автора на акта, както и че не намира опора в закона, тъй като материалноправните норми, посочени в него (чл. 104 и чл. 105 от Наредба № 41/10.12.2008 г.), са отменени с решения на Върховния административен съд.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и моли предписанието да бъде отменено.

Ответната страна се представлява от адв. Б., който оспорва жалбата, като счита, че издаденият административен акт е действителен, като не са налице и основания за неговата отмяна като незаконосъобразен.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 13.04.2021 г. бил подаден сигнал до изпълнителния директор на БАБХ, който съдържал твърдения, че общинският приют за бездомни кучета "Горни Б.", стопанисван от общинското предприятие "Екоравновесие", не отговаря на минималните изисквания на Наредба № 41/2008 г. В тази връзка на 28.04.2021 г. в общинския приют била извършена проверка от служители при ОДБХ [населено място] - гл. инспектор д-р. Т. И. и гл. инспектор д-р М. К., като на проверката присъствал и управителят на приюта - д-р М. С.. За направените констатации бил съставен протокол № 2021-202/28.04.2021 г., който бил подписан от присъстващите лица. Към протокола бил приложен и контролен лист № 203 за проверка на приюти за безстопанствени животни за спазване правилата за здравеопазване и хуманно отношение към тях.

С оглед констатираните по време на проверката нарушения на приложимото законодателство, д-р Т. И. - главен инспектор при ОДБХ [населено място] издал на 12.05.2021 г. оспореното в настоящото производство предписание № 2021-210, с което на основание чл. 131, ал. 2, т. 1 от Закона за ветеринаромедицинската дейност дал указания да се предприемат коригиращи действия в изпълнение на изискванията на Наредба № 41/2008 г. Като констатирани нарушения били посочени изискванията в разпоредбите на чл. 104, т. 1 и 2 и чл. 105, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 41/2008 г. вр. чл. 34, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на животните (ЗЗЖ).

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място предписанието е издадено от компетентен административен орган - официален ветеринарен лекар. Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗЗЖ контролът по този закон се осъществява от министъра на земеделието и храните чрез Българската агенция по безопасност на храните. А в чл. 72, ал. 1, т. 1 от същия закон е разписано правомощието на контролните органи при констатиране на нарушения да издават задължителни предписания за тяхното отстраняване. В чл. 8, ал. 1 от Закона за ветеринаромедицинската дейност (ЗВМД) е посочено, че контролът, осъществяван от БАБХ се извършва от официални ветеринарни лекари, от инспектори и от експерти, а в чл. 9, ал. 1 от ЗВМД официалните ветеринарни лекари са определени като служители на БАБХ, назначени по служебно правоотношение и определени със заповед на изпълнителния директор, които имат право да издават сертификати и други документи при търговия, обмен и изнасяне при спазване на изискванията по чл. 101 - 107, след извършване на: 1. контрол по здравеопазване на животните, хуманно отношение към тях и при получаване и обезвреждане на странични животински продукти; 2. ветеринарно-санитарен контрол;(...).

Видно от представените по делото заповед № ОСПА-217/22.05.2014 г. и длъжностна

характеристика, издателят на предписанието е назначен на длъжност "главен инспектор" в отдел закрита на животните в ОДБХ [населено място] при БАБХ, като в преките му задължения се включва контролът по спазването на ветеринаромедицинското законодателство, регистрирането на нарушения и издаването на предписания и актове за установяване на административни нарушения. Противно на твърденията на жалбоподателя, съдът счита, че оспореното предписание е подписано надлежно от неговия автор. На втората страница на предписанието има две места, на които официалният ветеринарен лекар следва да положи подпис и щемпел: първото - непосредствено след даденото предписание, а второто - в случай на извършена последваща проверка по чл. 131, ал. 4 от ЗВМД. В настоящия случай подписът и щемпела на официалния ветеринарен лекар са положени на второто място, но по делото е безспорно, че последваща проверка не е извършена. Ето защо, както и предвид заявеното от д-р Т. И. в разпита му при предходното разглеждане на делото, предписанието е подписано на това място заради допуснатата техническа грешка. Това, обаче, не го прави нищожно поради липса на подпис, напротив подпис на автора на акта е налице, но не на конкретно посоченото за това място.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. В производството по издаване на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са накърнили правото на защита на жалбоподателя. При извършената проверка е присъствал негов представител, а именно управителят на общинския приют.

Съдът счита, че не са допуснати нарушения и при прилагането на материалния закон, поради следните съображения:

В оспореното предписание подробно са описани видът и размерите на къщичките за единично настаняване на безстопанствените животни, като е направено заключението, че не отговарят на изискванията на Наредба № 41/2008 г. и по-конкретно на тези, посочени в чл. 104 и чл. 105 от подзаконовия нормативен акт. Не се споделя виждането на жалбоподателя, че посочените разпоредби са отменени с решение № 13774/02.11.2012 г. по адм. дело № 8254/2012 г. по описа на ВАС и с решение № 12637/25.11.2015 г. по адм. дело № 8986/2015 г. по описа на ВАС. В действащата към момента на издаване на процесното предписание редакция на чл. 104, т. 1 и т. 2 (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2012 г., в сила от 17.04.2012 г. - (*) отм. с Решение № 13774 на ВАС на РБ, бр. 43 от 2013 г.; изм., бр. 81 от 2013 г., в сила от 17.09.2013 г.) от Наредба № 41/2008 г. е записано, че помещенията по чл. 101, ал. 1, т. 2, 7 и 9 и тези, в които са настанени животните, трябва да отговарят на следните изисквания: 1. стените и подовете на помещенията трябва да имат покритие от непропусклив и нехигроскопичен материал, който може лесно да бъде почистен и дезинфекциран; те трябва да са устойчиви на издраскване и дъвчене; 2. в затворените помещения за животни трябва да има достатъчно добра вентилация и да се осигури достатъчно естествено и изкуствено осветление; в тези помещения стените и покривът трябва да са добре изолирани. В чл. 105, ал. 1 и ал. 2 (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2012 г., в сила от 17.04.2012 г. - (*) отм. с Решение № 13774 на ВАС на РБ, бр. 43 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 81 от 2013 г., в сила от 17.09.2013 г.; изм. с Решение № 12637 на ВАС на РБ, бр. 100 от 2015 г.) от Наредбата е предвидено, че (1) - помещенията за настаняване на кучета може да се състоят от две отделения: вътрешно и външно (за игра и разходка),

като общата квадратура отговаря на изискванията на чл. 34, ал. 1, т. 1 ЗЗЖ; (2) Вътрешното отделение е не по-малко от 1,2 м x 1,8 м.

В оспореното предписание констатираните нарушения са описани последователно, като в точка втора и трета от същото е посочено, че къщичките са изградени от дървен материал, който не е устойчив на издраскване и дъвчене, поради което не отговарят на изискването, посочено в чл. 104, т. 1 от Наредбата, както и че в тях няма осигурено изкуствено осветление, както изисква т. 2 от същата разпоредба. По-нататък в т. 4 и т. 5 от предписанието е посочено, че размерите на вътрешните помещения не отговарят на изискванията за размери, посочени в чл. 105 от Наредбата. Изрично в предписанието е записан размерът на вътрешните помещения за настаняване на животни – 800/1250/1000 мм, както и това, че той не съответства на нормативно предвидения, а именно „не по-малко от 1.2 м. x 1.8 м.“

Предвид гореизложеното съдът счита, че административният орган е издал законосъобразен акт, в съответствие с изискванията на материалния закон, като не се установяват нарушения на приложимите материално-правни норми. Поради липсата на отменителни основания по чл. 146 от АПК спрямо оспореният административен акт, то предписание № 2021-210/12.05.2021 г., издадено от гл. инспектор при ОДБХ [населено място] следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а жалбата срещу него – отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат разноски, като съдът следва да се произнесе и за сторените такива пред касационната инстанция. От представените по делото договор за правна защита и съдействие, списък с разноски и фактури е видно, че ОДБХ [населено място] е заплатила на адв. Б. сумата в размер на 400 лева - адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по адм. дело № 3901/2022 г. по описа на АССГ и 1000 лева – възнаграждение за проц.представителство пред касационната инстанция. Предвид това жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата в общ размер от 1400 лева разноски по делото. Пред настоящата инстанция искане за присъждане на разноски в срока за това не е правено, като няма и доказателства такива да са били извършени.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, подадена от Столична община, представлявана от нейния кмет, против предписание № 2021-210/12.05.2021 г., издадено от гл. инспектор при Областна дирекция по безопасност на храните [населено място].

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 3 от АПК Столична община да заплати на Областната дирекция по безопасност на храните [населено място] сумата от 1400 (хиляда и четиристотин) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ:

